

Tájékoztató a számla adattartalmára vonatkozó 2013. január 1-jétől hatályos áfa törvény szerinti szabályokról

2012.12.20.

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXCVII. törvény (továbbiakban: Áfa tv.) 169. § szerint 2013. január 1-jétől a számla kötelező adattartalma a következő:

„a) a számla kibocsátásának kelte;

b) a számla sorszáma, amely a számlát kétséget kizáróan azonosítja;

c) a termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának adószáma, amely alatt a termék értékesítését, szolgáltatás nyújtását teljesítette;

d) a termék beszerzőjének, szolgáltatás igénybevevőjének

da) adószáma, amely alatt mint adófizetésre kötelezettnek a termék értékesítését, szolgáltatás nyújtását teljesítették, vagy

db) adószáma, amely alatt a 89. §-ban meghatározott termékértékesítést részére teljesítették, vagy

dc) adószámának vagy csoportos általános forgalmiadó-alanyiság esetén csoportazonosító számának első nyolc számjegye, amely alatt, mint belföldön nyilvántartásba vett adóalany részére a termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást teljesítették, feltéve, hogy a termék beszerző, szolgáltatást igénybevevő adóalanyra a k) pont szerinti áthárított adó a 2 000 000 forintot eléri vagy meghaladja és a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója gazdasági céllal belföldön telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön;

e) a termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának, valamint a termék beszerzőjének, szolgáltatás igénybevevőjének neve és címe;

f) az értékesített termék megnevezése, annak jelölésére - a számlakibocsátásra kötelezett választása alapján - az e törvényben alkalmazott vtsz., továbbá mennyisége vagy a nyújtott szolgáltatás megnevezése, annak jelölésére - a számlakibocsátásra kötelezett választása alapján - az e törvényben alkalmazott SZJ, továbbá mennyisége, feltéve, hogy az természetes mértékegységben kifejezhető;

g) a 163. § (1) bekezdés a) és b) pontjában említett időpont, ha az eltér a számla kibocsátásának keltétől;

h) a „pénzforgalmi elszámolás” kifejezés, a XIII/A. fejezetben meghatározott különös szabályok szerinti adózás alkalmazása esetében;

i) az adó alapja, továbbá az értékesített termék adó nélküli egységára vagy a nyújtott szolgáltatás adó nélküli egységára, ha az természetes mértékegységben kifejezhető, valamint az alkalmazott árengedmény, feltéve, hogy azt az egységár nem tartalmazza;

j) az alkalmazott adó mértéke;

k) az áthárított adó, kivéve, ha annak feltüntetését e törvény kizárja;

l) az „önszámlázás” kifejezés, ha a számlát a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő állítja ki;

m) adómentesség esetében jogszabályi vagy a HÉA-irányelv vonatkozó rendelkezéseire történő hivatkozás vagy bármely más, de egyértelmű utalás arra, hogy a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása mentes az adó alól;

n) a „fordított adózás” kifejezés, ha adófizetésre termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője kötelezett;

o) új közlekedési eszköz 89. §-ban meghatározott értékesítése esetében az új közlekedési eszközre vonatkozó, a 259. § 25. pontjában meghatározott adatok;

p) a „különbözet szerinti szabályozás - utazási irodák” kifejezés, a XV. fejezetben meghatározott különös szabályok szerinti utazásszervezési szolgáltatás nyújtása esetében;

q) a „különbözet szerinti szabályozás - használt cikkek” vagy a „különbözet szerinti szabályozás - műalkotások”, vagy a „különbözet szerinti szabályozás - gyűjteménydarabok és régiségek” kifejezések közül a megfelelő kifejezés, a XVI. fejezetben meghatározott különös szabályok szerinti használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség értékesítése esetében;

r) pénzügyi képviselő alkalmazása esetében a pénzügyi képviselő neve, címe és adószáma.”

A felsoroltak közül a d) pont dc) alpontjában, a h) pontban és az l) pontban szereplő adatok új előírásként szerepelnek, míg a többi, változással érintett pontokban [n), p) és q)] szereplő adatokra vonatkozó előírások lényegében pontosítják, hogy az oda tartozó speciális jogügyletek esetében konkrétan milyen kifejezések tüntetendők fel a számlán.

A vevő adószáma (annak első nyolc számjegye)

A d) pont dc) alpontjában szereplő kötelezettség, mely szerint a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője adószámának (csoportos adóalanyiság esetén csoportazonosító számának) első nyolc számjegyét fel kell tüntetni a számlán abban az esetben, ha a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő belföldön nyilvántartásba vett adóalanyra áthárított általános forgalmi adó eléri vagy meghaladja a 2 000 000 forintot, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban: Art.) 31/B. § (2) bekezdésében előírt számlánkénti nyilatkozattételi kötelezettséggel van összefüggésben. A dc) alpontban szereplő kötelezettséget az Áfa tv. a belföldön letelepedett adóalanyra írja elő kötelezően, a belföldön nem letelepedett („csak” áfa regisztrációval rendelkező külföldi) adóalanyok számára a vevő adószámának feltüntetése nem kötelező, azonban ez - ez esetben is, mint bármely más kötelező adattartalmon kívüli információ feltüntetése - lehetőségként adott az adóalany számára. Az Art. 31/B. §-a szerinti nyilatkozattételi kötelezettség azonban a feltételek fennállása esetén valamennyi belföldön nyilvántartásba vett áfa alanyra vonatkozik függetlenül attól, hogy belföldön letelepedett-e.

A „pénzforgalmi elszámolás” kifejezés

A „pénzforgalmi elszámolás” kifejezést annak az áfa alanyra kell feltüntetni a számlán, aki/amely adóalany az Áfa tv. XIII/A. fejezete szerinti pénzforgalmi elszámolást választotta, és az olyan számlán kell feltüntetni, amelyet a pénzforgalmi elszámolás időszakában általa belföldön teljesített olyan termékértékesítésről, szolgáltatásnyújtásról bocsát ki, mely után az általa fizetendő adót az Áfa tv. 196/B. § (2) bekezdés a) pontja alapján pénzforgalmi szemléletben állapítja meg. Ha a pénzforgalmi elszámolást választó adóalany által teljesített termékértékesítésre, szolgáltatásnyújtásra nem vonatkozik a pénzforgalmi elszámolás (pl. az Áfa tv. 10. § a) pontja vagy 89. § -a szerinti ügyletek), akkor az ilyen ügyletről kibocsátott számlán nem kell a „pénzforgalmi elszámolás” kifejezést feltüntetni akkor sem, ha az a pénzforgalmi elszámolás időszakában teljesül.

Az „önszámlázás” kifejezés

Az Áfa tv. 169. § l) pontja alapján az „önszámlázás” kifejezést akkor kell feltüntetni a számlán, ha a számlát a terméket beszerző, szolgáltatást igénybe vevő állítja ki. A számla-kibocsátási kötelezettséget a teljesítésre kötelezett adóalany helyett a terméket beszerző, szolgáltatást igénybe vevő adóalany is teljesítheti az Áfa tv. 160-162. §-ában foglaltakat megfelelően alkalmazva. Az „önszámlázás” kifejezést a feltételek megléte esetén akkor is fel kell tüntetni a számlán a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő belföldön nyilvántartásba vett adóalanyra, ha a teljesítésre kötelezett belföldön nyilvántartásba vett adóalany, és akkor is, ha a teljesítésre

kötelezett külföldi (belföldön áfa alanyként nem regisztrált) adóalany.

Egyéb, kötelezően alkalmazandó kifejezések

Az Áfa tv. 169. § n) pontja értelmében, ha adófizetésre a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője kötelezett, akkor a „fordított adózás” kifejezést, a p) pontja értelmében az Áfa tv. XV. fejezetében meghatározott különös szabályok szerinti utazásszervezési szolgáltatás nyújtása esetében a „különbözeti szerinti szabályozás - utazási irodák” kifejezést, a q) pontja értelmében pedig az Áfa tv. XVI. fejezetében meghatározott különös szabályok szerinti használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség értékesítése esetében a „különbözeti szerinti szabályozás - használt cikkek” vagy a „különbözeti szerinti szabályozás - műalkotások”, vagy a „különbözeti szerinti szabályozás - gyűjteménydarabok és régiségek” kifejezések közül a megfelelő kifejezést kötelező a számlára rávezetni.

Fontos, hogy az idézőjelben szereplő, az előzőekben részletesen bemutatott szövegfordulatokat, kifejezéseket az előírtaknak megfelelően kell a számlán szerepeltetni. Az Áfa tv. 178. § (2) bekezdése értelmében ugyanakkor a számlát nem csak magyar, hanem bármely élő idegen nyelven ki lehet állítani. Abban az esetben, ha a számlát nem magyar nyelven, hanem más nyelven állítják ki, az idézőjelben szereplő szövegfordulatokat is a számla kiállítása nyelvének megfelelő nyelven kell feltüntetni (pl. angol/német/francia nyelv használata esetében a megfelelő kifejezések „fordított adózás” esetén „Reverse charge/ Steuerschuldnerschaft des Leistungsempfängers / Autoliquidation”, „pénzforgalmi elszámolás” esetén „Cash accounting/ Besteuerung nach vereinnahmten Entgelten” (Kassenbuchführung)/ Comptabilité de caisse”, „ön számlázás” esetén pedig „Self-billing/Gutschrift /Autofacturation”).

NAV